

[Svend Aage Jensby]

skatteminister straks i sæk, da rapporten kom: Det er ikke helt rigtigt. Det, den nuværende skatteminister skød i sæk eller præciserede, var, at rapporten – eller det, der kom ud af den – ikke måtte føre til en forringelse af boligejernes situation. Det var sådan set det eneste, skatteministeren gav udtryk for, og det tror jeg også vi er enige om. Det glædede mig nemlig at høre, at også fru Pia Gjellerup i dag så ganske klart markerede, at boligejerne i dette land trygt kan regne med, at der ikke ved de forhandlinger, vi nu skal i gang med, vil være anledning til at føle utryghed for boligejerne. Det er fint.

Jeg synes, når jeg læser rapporten, at måtte konstatere, at vi står over for en virkelig vanskelig opgave. Hvis det danske skattesystem udelukkende forfulgte rent fiskale hensyn, ville det være så nemt. Men det, der gør det problematisk, er, at det også tilsigter at tilgodese en række fordelingsmæssige hensyn. Vi står over for at skulle tage stilling til dem politisk. Det er således, at vores skattesystem i utrolig høj grad er hæftet sammen med alle de forskellige samspilsproblemer, der findes i dette land, og det gør hele arbejdet svært.

Fra Venstres side lægger vi meget stor vægt på, at vi på bredest muligt grundlag kan nå frem til en reform. Det glædede mig at høre mange af de betragtninger, både fru Pia Gjellerup og hr. Jens Thoft kom med, for det åbner i hvert fald op for, at vi kan få nogle fordomsfrie forhandlinger på dette område, og jeg synes egentlig, at det – som skatteministeren også sluttede med at sige – kan blive et utrolig spændende arbejde.

Jeg vil ikke for mit parti gå ind i detaljer i de forslag, Personskatteudvalget har lagt op til. Det tror jeg nemlig ville være en dårlig idé, og det kunne måske allerede fra starten lægge gift for et fornuftigt resultat af de forhandlinger, vi skal føre. Men jeg kan sige nogle få ting, som nævnes i rapportererne, og som jeg skal give Venstres klare melding til.

Vi ønsker større ensartethed i indkomstbeskatningen. Helt sikkert! Vi vil støtte alle mulige initiativer til at hindre skattefiduser – dem er der nogle af, det er jeg enig i. Det virker decideret demoraliserende for skattemoralen, og på mange mennesker, der ikke kan lave disse skattefiduser, må det virke stærkt nedbrydende.

Vi går også ind for alle tænkelige forenklingssideer; det har vi behov for. Selv om jeg mener, at også Venstres tidligere skatteminister har gjort, hvad der var politisk muligt for at forenkle på området, har vi stadig væk stort behov for forenklinger.

Men nu jeg er ved forenklinger, og selv om jeg lige har sagt, at jeg ikke vil gå i detaljer med udvalgets forskellige ideer, så kan jeg ikke lade være med at pege på anden del af rapporten, hvor man i relation til beskatningen af frynsegoder taler om et muligt provenu på 1½ mia. kr. Her går man ind på en vurdering af, hvad en ansat i et supermarked f.eks. kan købe lidt billigere end vi andre, og gør sig nogle overvejelser herom. Man går så vidt som til på side 361 at sige, at såfremt en ansat anvender f.eks. værkstedsfaciliteter til private formål, »skal resultatet af en sådan aktivitet fortsat ikke beskattes, men den ansatte bør beskattes af den værdi, rådigheden over faciliteterne repræsenterer«. Her står vi allerede ved noget, som ikke forekommer mig at være forenkling. Hvis vi skal til at lave et system, hvor vi skal til at jagte alle, der får et pund smør 10 øre billigere end os andre, eller en mekaniker, der låner et værksted en søndag for at lave sin egen bil, så er det altså ikke forenkling, og jeg tvivler stærkt på, at sådan nogle provenuberegninger overhovedet kan holde.

Men det var som sagt ikke for at gå i detaljer, men det var blot en enkelt ting, jeg faldt over.

I de forhandlinger, vi skal i gang med, mener jeg, det er utrolig vigtigt, at vi alle – uanset politisk holdning – holder os stærkt for øje, at vi ikke ved en skattereform kommer til at ramme erhverv, som i forvejen har det hårdt. Jeg tænker på landbrug og fiskeri. Når vi nu – som også skatteministeren var det – er inde på muligheden af at hente noget provenu ved grønne skatter, kan det altså ikke hjælpe, at man f.eks. over for landbruget på den måde lægger yderligere byrder på det erhverv, som i forvejen er utrolig trængt, senest nu her ved GATT-forhandlingerne.

Det er også rigtigt, som hr. Aagaard sagde, at vores erhvervslivs konkurrenceevne skal vi til evig tid have for øje under disse forhandlinger, for der er altså ikke ret meget ved at kvæle vores erhvervsliv og så forsøge at nedsætte skatterne. Så bliver de ikke holdt nede ret lang tid ad gangen.